

Neta

סיכום אתרים: FW: נושא

מצקו היקר

סיכום האתרים הזה ששלחת הוא הוכחה נוספת וניצחת למיוחדות שלך כמדריך טיולים ששם את טובת והנאת המטיילים בראש מעייניו ומחפש כל דרך להפוך את הטיול שהוא מדריך לחוויה מהנה ומענגת שלא תשכח במהרה

בילינו איתך ועם כל הקבוצה 3 שבועות של הנאה צרופה בהם זכינו לראות ולחוות את המקומות הנפלאים בארה"ב וקנדה כשבכל מקום ומקום היטבת לספר על המקום וההיסטוריה שלו ובכך נחשפנו, ולו במעט, לידע הרחב והעמוק שלך

אפילו הנסיעה הארוכה באוטובוס, בכל זאת כמעט 7,000 ק"מ, הפכה ממה שהיה יכול להיות נסיעה משעממת ומתישה לחוויה מהנה בזכות החידושים ומשחקי הבינגו שהעברת במשך הנסיעה, כשהחידושים הציגו פעם נוספת את היכולת האינטלקטואלית שלך

עלי לציין שחששי הגדול ביותר לפני היציאה לטיול היה, בהתבסס על ניסיון עבר, מהתפרקות הקבוצה. בכל זאת 40 איש השוהים ביחד במרחב צר במשך 3 שבועות זה כמעט מתכון בטוח למריבות וויכוחים בין חברי הקבוצה.

לשמחתי חשש זה התבדה, בעיקר בזכות הנהגתך את הקבוצה בצורה הטובה ביותר. גילית סבלנות ואורך רוח לכל בקשה וגחמה של המטיילים מטף ועד מבוגר. מהבקשות לשירותים בכל עצירה ולקניות בכל עיר ועד לחזרה נשנית על מידע שאמרת אותו רק שניה לפני כן והמטייל לא טרח להקשיב לך ואת כל זה עשית ברוח טובה ללא הרמת קול וללא כעס כלל

נזכור גם את סיפור הבוקר בו פתחת כל בוקר לאחר משפט הפתיחה הקבוע "בוקר טוב אנשים טובים" וכמובן גם את סיפור הלילה שטרחת לשים מתחת לדלת של כל חדר וחדר כברכת לילה טוב

מכיוון שאני, ואני בטוח שגם אחרים, מתגעגעים לסיפורים אלו אני מצרף פה סיפור עם מוסר השכל המתאים מאוד לרוח הסיפורים שסיפרת לנו

ניצול יחיד מאניה שנטרפה בים, נסחף עם הזרם והושלך על חופו של אי בודד . הוא התפלל בלהט לה' שיציל אותו, וכל יום נהג לסרוק את האופק מקצה ועד קצה . תשוש רעב ופצוע, הוא הצליח לבנות לעצמו צריף קטן מעצים שנסחפו אל החוף. לפחות יהיה לו מחסה מחיות טורפות .

הוא הכניס לצריף את מעט חפציו שהיטלטלו אתו בים זה היה כל רכושו בעולם. באחד הימים כאשר יצא מצריפו והלך אל היער לחפש מזון, פרצה דליקה וכילתה את הצריף ואת חפציו . להבות האש גדלו והתפשטו ואיימו לשרוף את כל היער. עשן שחור היתמר אל על, והכל היה אבוד – הצריף, החפצים ... הוא גנח בצער וכאב, ופנה בכעס לה': "איך, איך יכולת לעשות לי את זה!!" איך אתה מביא עלי אסון אחר אסון !"

למחרת, בבוקר מוקדם, הוא קם משנתו במערה סמוכה לשמע רעש מנועים של ספינה מתקרבת . היא באה כדי להציל אותו. "איך ידעתם שאני כאן?" שאל את מושיעיו . "ראינו את סימני האש והעשן ששיגרת אלינו..." ענו לו .

קל מאוד להתייאש כשדברים לא קורים כמו שאנו חושבים שהם צריכים לקרות . זה אמנם קל, אבל אסור לנו להתייאש .

בכל דבר, אפילו הקשה והמכאיב ביותר, צריך לחפש את קצה החוט, המוביל לדבר הבא .

נזכרו את זה בפעם הבאה ש"הצריך הדל שלכם נשרף" ...
זה יכול להיות "סימן עשן" שנשלח למקום שאליו הוא היה צריך להישלח, כדי להוציא אתכם מאיפה שאתם
תקועים – למקום חדש וטוב יותר ...

יעל ואשר כהן